Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26004
Copyright: Admont, Benediktinerstift

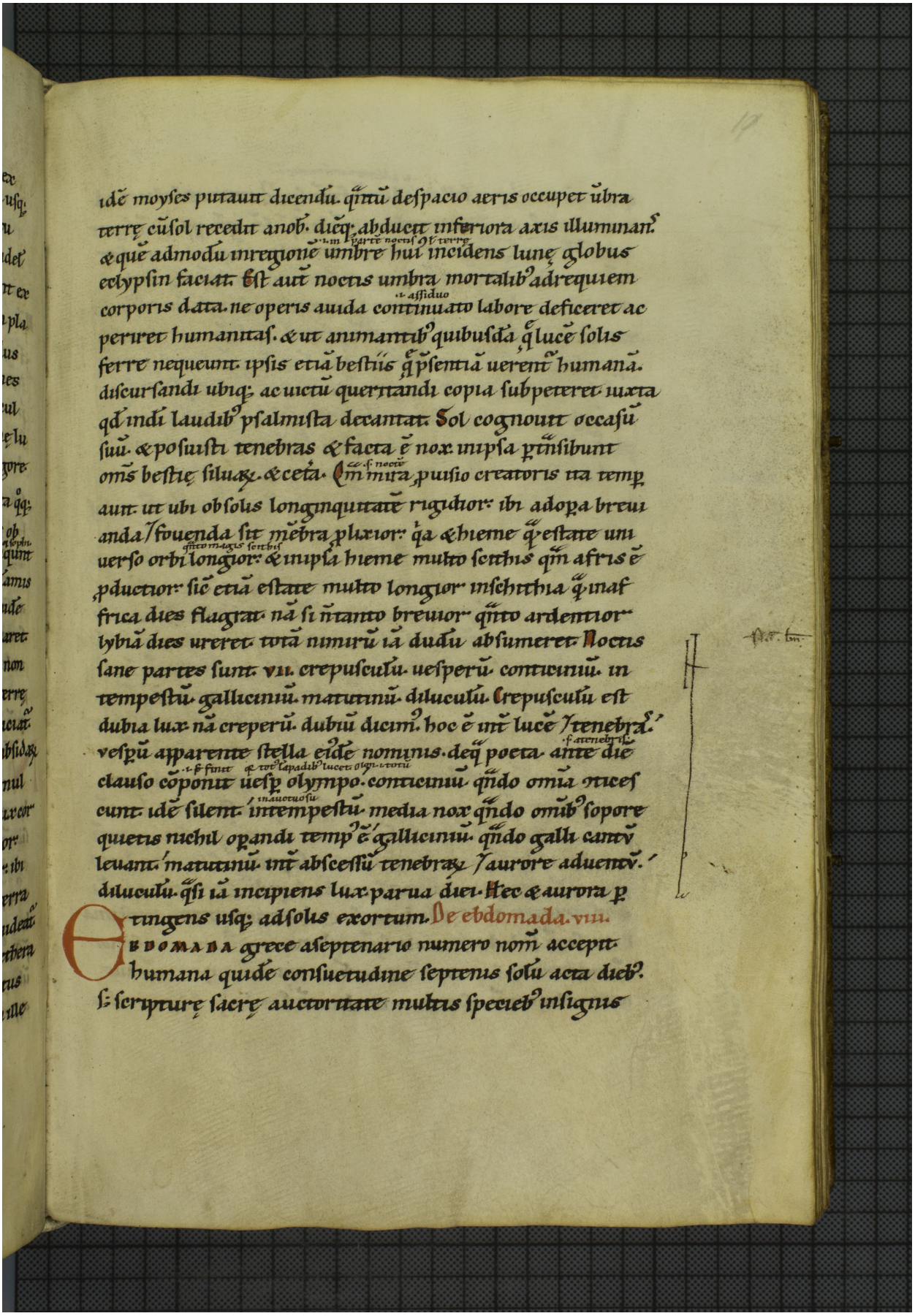

idē moyses putauit dicendū. q̄ntū despacio aeris occupet ūbra
terrę cū sol recedit a nob. dicēq; abducit inferiora axis illuminans.
.i. in parte noctis ꝯl terre
& quē admodū in regionē umbre hui incidens lunę globus
eclypsin faciat. Est aut̄ noctis umbra mortalib⁹ ad requiem
.i. assiduo
corporis data. ne operis auida continuato labore deficeret ac
periret humanitas. & ut animantib⁹ quibusdā q̄ lucē solis
ferre nequeunt. ipsis etiā bestiis q̄ p̄sentiā uerent̄ humanā.
discursandi ubiq; ac uictū queritandi copia subpeteret. iuxta
qd̄ indi laudib⁹ psalmista decantat. Sol cognouit occasū
suū. & posuisti tenebras & facta ē nox. in ipsa p̄tr̄nsibunt
.s. nocte
om̄s bestię siluarū. & cetera. Cm̄ mira p̄uisio creatoris ita temp̄
auit. ut ubi ob solis longinquitatē rigidior. ibi ad op̄a breui
anda / fouenda sit mēbra p̄lixior. q̄a & hieme q̄ estate uni
q̄nto magis scithis
uerso orbi longior. & in ipsa hieme multo scithis q̄m afris ē
p̄ductior. sic etiā estate multo longior in schithia q̄ in af
frica dies flagrat. nā si n̄ tanto breuior q̄nto ardentior
lybiā dies ureret. totā nimirū iā dudū absumeret. Noctis
sane partes sunt. vii. crepusculū. uesperū. conticiniū. in
tempestū. gallicinium. matutinū. diluculū. Crepusculū est
dubia lux. nā creperū. dubiū dicim⁹. hoc ē int̄ lucē / tenebras.
.s. a tenebris
vesp̄ū apparente stella eiusdē nominis. deq̄ poeta. ante die
.i. s. finit q̄ tot⁹ lapadib⁹ lucet. olen. i. totū
clauso cōponit uesp̄ olympo. conticiniū q̄ndo omīa ꝯtices
in auctuosu
cunt. idē silent. intempestū. media nox q̄ndo om̄ib⁹ sopore
quietis nichil op̄andi temp⁹ ē. gallicinium. q̄ndo galli cantū
leuant. matutinū. int̄ abscessū tenebrarū / aurore aduentū.
diluculū. q̄si iā incipiens lux parua diei. Hec & aurora p̄
tingens usq; ad solis exortum. De ebdomada. viii.

EBDOMADA grece a septenario numero nom̄ accepit.
humana quidē consuetudine septenis solū acta dieb⁹.
s; scripturę sacrę auctoritate multis specieb⁹ insignis